

винаги онѣзи, които сж по-голѣми и по-неразсѣдителни. Още по-вече и самата побѣда е твърдѣ чудна вѣщъ, защото нерѣдко се е случвало, щото побѣденитѣ, съ течение на врѣмето, да станатъ побѣдители. Отъ тукъ съ самитѣ исторически мисли става по нѣкога онова сжщо, което и съ голѣмитѣ континентални или степски рѣки. Тѣ не стигатъ въ морето, което е цѣлѣта на всичката текуща вода върху земята, пѣ се растакатъ въ широки блата или се губятъ въ пѣська. Може би сждбата да е рѣшила щото именно Балканскитѣ народи да отвратятъ или и заприщатъ двѣтѣ голѣми рѣки, които напиратъ върху тѣхъ отъ къмъ сѣверъ. Ала каквото и да е станжло, тѣ сж принудени да влѣзнатъ въ борбата. Защото, който бѣга отъ борбата, той чрѣзъ сжщото туй намалява шансоветѣ на сжществуването си. Разбира се, че тѣ не могатъ да се заематъ за такава исполинска работа, ако останатъ усамотени и чужди единъ другиму както сж днеска. За такважъ работа е нуждна тѣхната сѣдинена сила. „Два лѣщника надвиватъ на единъ орѣхъ“, та и малкитѣ народи като се сдружатъ, могатъ да развиятъ голѣма сила.

Има 3—4 години отъ какъ и у насъ самитѣ захвавахъ по-живо да се завимаватъ съ въпросътъ за сдружването на Балканскитѣ народи. По миналата пѣкъ година тоя въпросъ испѣкна ненадѣйно, въ форма приблизително съвѣтмъ акутна. Даже почнаха, макъръ по единъ твърдѣ чуденъ и немисленъ начинъ, да се праватъ чакъ и приготовления за неговото рѣшаване.

Въ това врѣме и у насъ бѣше се породило желанието, щото да изнесемъ на явѣ нѣколко наши мисли за рѣшението на тоя въпросъ. По причини пѣкъ, които лежахъ въ тогавашното наше служебно положение, нашето желание не можа до днесъ да се осжществи.¹⁾ Читателитѣ ще виджтъ да ли това закѣснѣвание е било въ врѣда на туй наше прѣдприятие.

II. Происхождението на идеята за Балкански Съюзъ и нейната отхрана у насъ.

Въпросътъ за съюзътъ на балканскитѣ народи не е съвѣтмъ новъ, както нѣкои може би ще си помислжтъ. Съ него

¹⁾ По това врѣме писателя е билъ сърѣски консулъ въ Скопие.